Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: ”Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret”, i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802265008/facsimile.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Da jeg kom tilbage til Brunsvig hørte jeg at den Kuffert der var efterladt dér var blevet sendt efter os. Alle de mindre værdifulde Ting fandt jeg urørte i Værtshuset, blandt andet mine bjørneskindsforede Støvler, som kom mig til god Nytte i den følgende usædvanlig kolde Vinter. Jeg var rejst til Hamborg da det begyndte at blive saa koldt at selv om vi hver havde fire Kjoler og fire Skjorter og lige saa mange Par Bukser og Strømper paa,

trængte Kuld og Nordenvind
dog til Marv og Ben os ind.

Det var især mig der paa Grund af mit sarte Helbred var svøbt ind i saa meget Tøj, at man skulde tro jeg var et Uhyre, ikke et Menneske. Blandt de andre Rejsedeltagere var der især en svensk Kaptajn som fik Kulden at føle. Han var lige kommet fra Paris og var klædt paa efter den franske Mode, og han bandede over sit fine Silketøj, som han hellere end gerne vilde bytte med en Russerfrakke, men

allerhelst dog skifte ud
med en haaret Løvehud.

Denne Kaptajn var temmelig vanskelig og krakilsk; han ignorerede de øvrige Medrejsende og prøvede kun at gøre sig gode Venner med mig, mens jeg paa min Side undgik ham mest af alle. Hans koleriske, storsnudede og pralende Væsen kvalmede mig og gjorde mig gal i Hovedet. Iøvrigt var han ikke ganske uden Dannelse; af og til kom han med Udtalelser der viste at han ikke var en ren Plebejer. Han talte flere Sprog, var musikkyndig og havde et vist Kendskab til Historie – dog begik han nogle Bommerter i Tidsregningen, som viste at hans Lærdom var overfladisk. En Aften da Kusken havde givet os Lov til at strække Benene snakkede vi lidt sammen paa Kroen for at faa Tiden til at gaa. Vi kom ind paa at tale om de gamle Romeres Heltemod, og for at give sit Besyv med udtalte han